

↑ Fried Anepool (66) met dochter Steffie (28). Foto: Rachel Corner

Logistiek van vader op dochter

'We hebben allebei echt hart voor wat deze organisatie doet'

Meer dan twintig jaar werkte Fried Anepool (66) voor Artsen zonder Grenzen. Zijn dochter Steffie (28) werkt nu op het hoofdkantoor in Amsterdam. Binnenkort vertrekt ze voor haar eerste missie. Net als haar vader gaat ze voor ons werken als logistiek.

'Van huis uit ben ik bioloog,' vertelt Fried. 'Ik werkte jaren voor de Universiteit Utrecht en rolde uiteindelijk in een managementfunctie. Maar op een gegeven moment begon ik de maatschappelijke relevantie van mijn werk te missen. Niemand zit te wachten op

onderzoek naar de halswervel van de giraffe.'

Op mijn lijf geschreven

'Op de voorlichtingsavond van Artsen zonder Grenzen hoorde ik over de functie van logistiek medewerker en ik wist direct dat dit op mijn lijf geschreven was.

Ik werd aangenomen als allround logistiek medewerker en legde een logistieke test af. In 1998 ging ik voor het eerst op missie voor Artsen zonder Grenzen, negen maanden naar Afghanistan.'

Tijd van de Taliban

'Mijn vrienden en familie zeiden: nu ben je echt gek geworden. Toen ik naar Afghanistan ging, was dat in de tijd van de Taliban. Maar als je je aan alle veiligheidsregels houdt, is het risico eigenlijk niet veel groter dan op de fiets stappen in Amsterdam.'

Het was wel even wennen voor Steffie en haar moeder. 'Ik kan me nog heel goed herinneren dat we met de hele familie op Schiphol stonden,' zegt Steffie. 'Iedereen moest verschrikkelijk huilen. We ontvingen gelukkig elke week een lange mail met al zijn verhalen. En ik kreeg een kat, in ruil voor mijn vader.'

Snel gewend

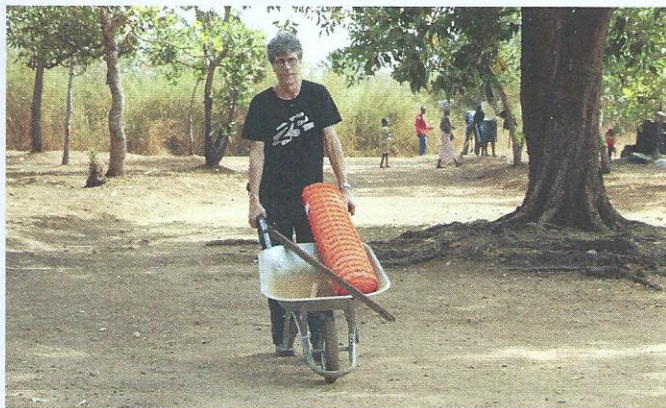
'Ik was nog heel jong toen mijn vader voor het eerst op missie ging, maar ik raakte er snel aan gewend. Op een gegeven moment ging ik niet eens meer mee naar Schiphol om hem uit te zwacien,' lacht Steffie. Voor haar vader volgden vele missies. 'Ik ging naar Zuid-Sudan, waar een grote hongersnood heerste. Ook werkte ik vanuit het hoofdkantoor in Kenia voor projecten in Sudan. Ook bij grote rampen werd ik uitgezonden, bijvoorbeeld naar de Filippijnen na de tyfoon en de aardbeving in Haïti. En tijdens de ebola-epidemie van 2014 in West-Afrika was ik ter plaatse.'

Prachtige verhalen

'In Haïti deelden wij middelen als zeep, tandpasta, emmers en tenten uit in een vluchtelingenkamp. In dat kamp leefden tienduizenden mensen. Om plunderingen te voorkomen, is het heel belangrijk om dit soort distributies in goede banen te leiden. We hadden hiervoor een speciaal systeem van tunnels opgezet. Toch raakten er mensen, vooral kwetsbare vrouwen, in de verdrinking toen het uitdelen begon. Tegen het advies van de coördinator in, ben ik toen de menigte in gelopen. Ik spreek gelukkig goed Frans en ik kon uitleggen dat er genoeg voor iedereen was. Ik kreeg de aanstootgevers kalm en de distributie verliep verder rustig. Daar ben ik erg trots op,' vertelt Fried. 'Als mijn vader thuiskwam luisterde ik met veel plezier naar al zijn verhalen,' zegt Steffie. 'Hij nam ook mooie cadeaus mee voor mij en mijn vriendinnen. Nog steeds draag ik de zilveren armband die hij voor me meenam uit Afghanistan.'

Met eigen ogen

Steffie is afgestudeerd in Global Health en werkt sinds tweeënhalf jaar op het hoofdkantoor van Artsen zonder Grenzen in Amsterdam. 'Ik ben operationeel inkoper voor vier verschillende landen. Ik koop bijvoorbeeld medicijnen in en alles wat nog meer nodig is voor een missie. Vorig jaar was ik zelf een paar weken in het veld. In Bangladesh bezocht ik de vluchtelingenkampen van de Rohingya. Ik vond dat heel indrukwekkend. Ik zag nu met eigen ogen wat voor geweldig werk Artsen zonder Grenzen doet. Hoe groots en hoeveel er gebeurde in korte tijd.'

↑ Fried Anepool in Sierra-Leone, 2014

Geweldige ervaring

'Ik wacht nu tot ik uitgezonden word op mijn eerste missie van negen maanden. Ik ga net zoals mijn vader als logistiek werken. Maar ik ga me vooral bezighouden met bevoorrading,' vertelt Steffie.

Fried vindt het fantastisch dat zijn dochter in zijn voetsporen treedt. 'Dit is voor haar een geweldige ervaring, waar ze heel veel van gaat leren. Ik vind het minder spannend dan Steffie's moeder. Ik weet hoe het is op missie en hoe Artsen zonder Grenzen omgaat met de veiligheid van alle medewerkers. Bovendien heb ik een dochter die niet in zeven sloten tegelijk loopt.' 'Ook als hij het niet goed had gevonden, was ik gewoon gegaan hoor,' zegt Steffie. 'We hebben allebei echt hart voor wat deze organisatie doet. Dat voelt iedere medewerker, dat vind ik zo mooi aan Artsen zonder Grenzen.'

Van generatie op generatie. Zolang er mensen zijn die acut medische hulp nodig hebben, zetten onze hulpverleners zich in. Zo geven zij iets door aan de wereld. Over doorgeven, nalaten en drijfveren hebben wij een inspirerend magazine gemaakt: Lifeline
Vraag dit speciale magazine aan via de meegehechte antwoordkaart of online via artsenzondergrenzen.nl/lifeline

